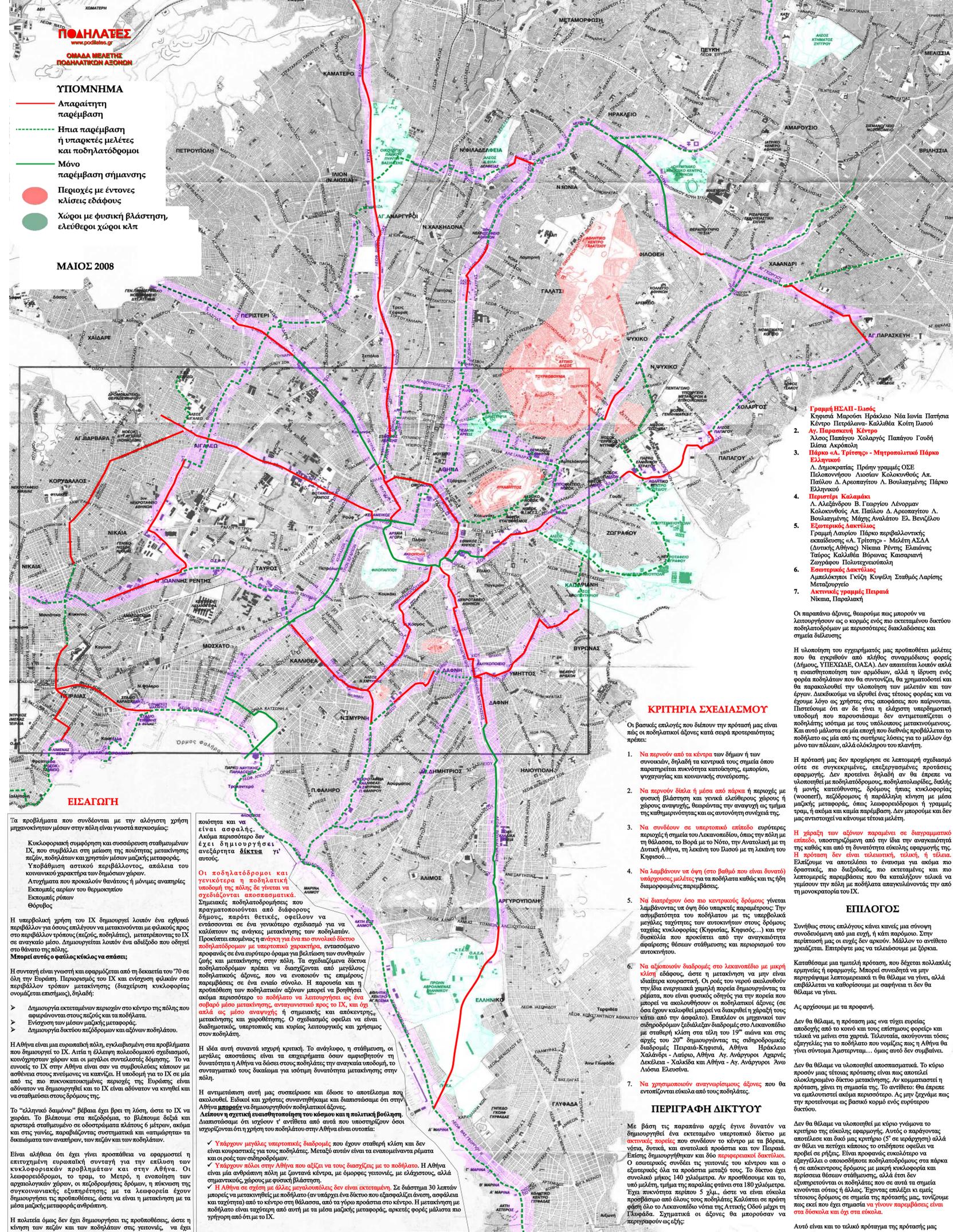

Ποδηλατικοί Αξόνες στο Λεκανοπέδιο Αττικής

ΠΟΔΗΛΑΤΕΣ
www.podilata.gr

ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΩΝ ΑΞΟΝΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Απαραίτητη παρέμβαση
- Ηπια παρέμβαση ή υπαρκτές μελέτες και ποδηλατόδρομοι
- Μόνο παρέμβαση σήμανσης
- Περιοχές με έντονες κλίσεις εδάφους
- Χώροι με φυσική βλάστηση, ελεύθεροι χώροι κλπ

ΜΑΙΟΣ 2008

- ### Γραμμή ΗΣΑΠ - Ιωάννης Κέντρο Πετρώνα - Καλλιθέα Κοίτη Ιωσού
- Αγ. Παύλου Κέντρο Άλιος Παπάγου Χολαργός Παπάγου Γουδί Ιώσινα Ακρόπολη
 - Πάρκο «Α. Τρίτση» - Μητροπολιτικό Πάρκο Ελληνικού
 - Α. Δημοκρατίας Πρώην γραμμές ΟΣΕ Πελοποννήσου Λισίων Κολοκυνθός Απ. Παύλου Δ. Αρεοπαγίου Α. Βουλιαγμένης Πάρκο Ελληνικού
 - Περιστερά Καλαμάς Α. Αλεξάνδρου Β. Γεωργίου Λένουμ Κολοκυνθός Απ. Παύλου Δ. Αρεοπαγίου Α. Βουλιαγμένης Μέγνης Ανατόλιου Ελ. Βενιζέλου
 - Εξωτερικός Δακτύλιος Γραμμή Λαρού Πάρκο περιβαλλοντικής εκπαίδευσης «Α. Τρίτση» - Μολύβη ΑΣΠΑ (Αντικαθίστα Αθήνας) Νίκαια Ρέντη Ελαιώνας Ταύρος Καλλιθέα Βύρωνα Καισαριανή Ζωγράφου Πολυτεχνειούπολη
 - Εσωτερικός Δακτύλιος Αμπελόκηποι Γκάζι Κνωφά Σταθμός Λαρίσης Μεταξουργείο
 - Ακτινικές γραμμές Πειραιά Νίκαια, Παραλία

Οι παραπάνω άξονες, θεωρούμε πως μπορούν να λειτουργήσουν ως ο κορμός ενός πιο εκτεταμένου δικτύου ποδηλατοδρόμων με περισσότερες διακλάδους και σημεία διέλευσης

Η υλοποίηση του εγχευματός μας προϋποθέτει μελέτες που θα εγκριθούν από κλήρος συναρμόδιους φορείς (Δήμοι, ΥΠΕΧΩΔΕ, ΟΑΣΑ). Δεν απαιτείται λοιπόν ασφάλεια ή ευαισθητοποίηση των αρμόδιων, αλλά η ίδρυση ενός φορέα ποδηλάτων που θα συντονίζει, θα χρηματοδοτεί και θα παρακολουθεί την υλοποίηση των μελετών και των έργων. Διεκδικούμε να ιδρυθεί ένας τέτοιος φορέας και να έχουμε λόγο ως χρήστες στις αποφάσεις που παίρνονται. Πιστεύουμε ότι αν δε γίνει η ελάχιστη υποχρεωτική υποδομή που παρουσιάζουμε δεν αντιμετωπίζεται ο ποδηλάτης ισότιμα με τους υπόλοιπους μετακινούμενους. Και αυτό μάλιστα σε μία εποχή που διεθνώς προβλέπεται το ποδήλατο ως μία από τις σωτηριές λύσεις για το μέλλον όχι μόνο των πόλεων, αλλά ολόκληρου του πλανήτη.

Η πρότασή μας δεν προβλέπει σε λειτουργία σχεδιασμό ούτε σε συγκεκριμένες, επεξεργασμένες προτάσεις εφαρμογής. Δεν πρότεται δηλαδή αν θα έπρεπε να υλοποιηθούν με ποδηλατοδρόμους, ποδηλατολωρίδες, διπλής ή μονής κατεύθυνσης, δρόμους ηπιας κυκλοφορίας (ωομητό), πεζοδρομικές ή παράλληλες κινήσεις με μέσα μαζικής μεταφοράς, όπως λεωφοροδρόμοι ή γραμμές τραμ, ή ακόμα και καμία παρέμβαση. Δεν μπορούμε και δεν μας αντιστοιχεί να κάνουμε τέτοια μελέτη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνήθως στους επιλογές είναι κρίσιμη μια σίγουρη ποσοδοποίηση από μια σελίδα ή κάτι παρόμοιο. Στην περίπτωση αυτή οι επιλογές δεν κρίνονται με βάση το αντίθετο χρεώδεις. Επάρκειες μας να τελειώσουμε με ζόρια.

Καταθέτουμε μια ημετέλη πρόταση, που δέχεται πολλαπλές παραλλαγές ή εσοχές. Μπορεί συνολικά να μην περιστασιακά να είναι εντός των όριων, αλλά εμμένουμε να καθορίσουμε με σαφήνεια τι δεν θα θέλαμε να γίνει.

Ας αρχίσουμε με τα προφανή.

Δεν θα θέλαμε, η πρότασή μας «να τύχει ευρεία αποδοχής από το κοινό και τους επίσημους φορείς» και τελικά να μείνει στα χαρτιά. Τελειάσει, ακουγόμαστε τόσες εγγυήσεις για το ποδήλατο που νομίζουμε πως η Αθήνα θα γίνει σύντομα λιμνοθάλασσα... όμως αυτό δεν σημαίνει.

Δεν θα θέλαμε να υλοποιηθεί αποσπασματικά. Το κύριο πρόβλημα μιας τέτοιας πρότασης είναι ποσοτική ολοκληρωμένο δίκτυο μετακίνησης. Αν κοιμηθεί η πρότασή μας, η σημασία της. Το αντίθετο: Θα έπρεπε να εμπλουστούμε ακόμα περισσότερο. Ας μην ξεχνάμε πως την προτεινόμενη ως βασικό κορμό ενός ευρύτερου δικτύου.

Δεν θα θέλαμε να υλοποιηθεί με κύριο γνώμονα το κριτήριο της εύκολης εφαρμογής. Αυτός ο παρανόημα αποτελεί και δικό μας κριτήριο (5^ο σε ιεράρχηση) αλλά αν θέλει να πετύχει κάποιος το σκόπιο του πρέπει να προβεί σε μέτρα. Είναι προφανές ευκολότερο να εγγυηθεί ο αποσοβισμός ποδηλατοδρόμων στα πάρκα ή σε αποκεντρωμένους δρόμους με μικρή κυκλοφορία και περιστασιακές θέσεις στάθμευσης, αλλά έτσι δεν εξυπηρετούνται οι ποδηλάτες που σε αυτή τα σημεία κινούνται σίγουρα ή άλλως. Έχοντας επιλέξει τα σημεία τέτοιους δρόμους σε σημεία της πρότασής μας, τονίζουμε πως εκεί που έχει σημασία να γίνουν παρεμβάσεις είναι στα δύσκολα και όχι στα εύκολα.

Αυτό είναι και το τελικό πρόταγμα της πρότασής μας

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Οι βασικές επιλογές που διέπουν την πρότασή μας είναι πώς οι ποδηλατικοί άξονες κατά σειρά προτεραιότητας πρέπει:

- Να περνούν από τα κέντρα των δήμων ή των συνοικιών, δηλαδή τα κεντρικά τους σημεία όπου παρατηρείται συντόνισμα κατοικίας, εργασίας, νυχτερινό και κοινωνικής συνείδησης.
- Να περνούν δίπλα ή μέσα από πάρκα ή περιοχές με φυσική βλάστηση και γενικά ελεύθερους χώρους ή χώρους αναοχής, θεωρώντας την αναοχή ως τμήμα της καθημερινότητας και ως αντονότητα συνέμβασης.
- Να συνδέουν σε υπερτοπικό επίπεδο ευρύτερες περιοχές ή σημεία του Λεκανοπεδίου, όπως την πόλη με τη θάλασσα, το Βορρά με το Νότο, την Ανατολική με τη Δυτική Αθήνα, τη λεκάνη του Ιωσού με τη λεκάνη του Κηφισού...
- Να λαμβάνουν ως όχη (στο βαθμό που είναι δυνατό) υπαρκτούς μελετωμένους ποδηλατικούς και τις ήδη διαμορφωμένες παρεμβάσεις.
- Να διατρέχουν όσο πιο κεντρικούς δρόμους γίνεται λαμβάνοντας ως όχη δύο υπαρκτές παρεμβάσεις: Την ασφαλτοστύρωση του ποδηλάτου με τις υπερβολικά μεγάλες ταχύτητες που αποκοιμούνται στους δρόμους ταχείας κυκλοφορίας (Κηφισός, Κηφισός...) και την δυσκολία που προκύπτει από την ανακατασκευή παρέρσις θέσεων στάθμευσης και περιορισμού του αυτοκινήτου.
- Να αξιοποιούν διαδρομές στο λεκανοπέδιο με μικρή κλίση εδάφους, ώστε η μετακίνηση να μην είναι ιδιαίτερα κουραστική. Οι ροές του νερού ακολουθούν την ίδια ενεργειακά μημηλή πορεία δημιουργώντας τα ρέματα, που είναι φυσικός οδηγός για την πορεία που μπορεί να ακολουθήσουν οι ποδηλατικοί άξονες (σε όσα έχουν καλύτερη μπορεί να διακριθεί η χάραξη τους κάτω από την ασφαλή). Επιπλέον οι μηχανικοί των σύγχρονων εργαζόμενων διαδρομών στο Λεκανοπέδιο με σταθερή κλίση στα τέλη του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου} δημιουργώντας τις σύγχρονες διαδρομές Πειραιά-Κηφισού, Αθήνα - Ηράκλειο Χαλάνδρι - Λαύριο, Αθήνα - Αγ. Ανάργυροι - Αγρινός Λαμία - Χαλκίδα και Αθήνα - Αγ. Ανάργυροι Άνω Λιόσια - Ελευσίνα.
- Να χρησιμοποιούν αναγεννησιακούς άξονες που θα εντοπίζονται εύκολα από τους ποδηλάτες.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΙΚΤΥΟΥ

Με βάση τις παραπάνω αρχές έγινε δυνατόν να δημιουργηθεί ένα εκτεταμένο υπερτοπικό δίκτυο με ακτινικές πορές που συνδέουν το κέντρο με τα βόρεια, νότια, δυτικά, και ανατολικά προάστια και τον Πειραιά. Επίσης δημιουργήθηκαν και δύο περιφερειακοί δακτύλιοι. Ο εσωτερικός συνδέει τις γειτονιές του κέντρου και ο εξωτερικός όλα τα προάστια μεταξύ τους. Το δίκτυο έχει συνολικό μήκος 140 χιλιόμετρα. Αν προσθέσουμε και το, υπό μελέτη, τμήμα της παραλία φτάνει στα 180 χιλιόμετρα. Έχει πικνότητα περίπου 5 γ/κμ, ώστε να είναι εύκολα προσβάσιμο από όλους τους ποδηλάτες. Κλιμακία σε πρώτη φάση όλα τα Λεκανοπεδίου νότια της Αττικής Οδού μέχρι τη Γλυφάδα. Σχηματικά οι άξονες θα μπορούσαν να περιγραφούν ως εξής:

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα προβλήματα που συνδέονται με την αλόγιστη χρήση μηχανοκίνητων μέσων στην πόλη είναι γνωστά παγκοσμίως:

- Κυκλοφοριακή συμφόρηση και αποσύνταξη στασιμότητας ΙΧ, που συμβάλλει στη μείωση της ποιότητας μετακίνησης πεζών, ποδηλάτων και χρηστών μέσων μαζικής μεταφοράς. Υποβάθμιση αστικού περιβάλλοντος, απόβλητα του κοινωνικού χαρακτήρα των δημοσίων χώρων.
- Ατυχήματα που προκαλούν θανάτους ή μόνιμες αναπηρίες. Εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Εκπομπές θορύβου.

Η υπερβολική χρήση του ΙΧ δημιουργεί λοιπόν ένα εχθρό περιβάλλον για όσους επιλέγουν να μετακινούνται με φιλικούς προς το περιβάλλον τρόπους (πεζούς, ποδηλάτες), μετατρέποντας το ΙΧ σε ανασταλέο μέσο. Δημιουργείται λοιπόν ένα αδιάθετο που οδηγεί στο θάνατο της πόλης.

Μπορεί αυτός ο φαύλος κύκλος να σπάσει;

Η συντηρητική είναι γνωστή και εφαρμόζεται από τη δεκαετία του '70 σε όλη την Ευρώπη. Προσπαθούμε το ΙΧ και ούτως ή άλλως στο περιβάλλον τρόπον μετακίνησης (διαχείριση κυκλοφορίας ονομάζεται επισήμως), δηλαδή:

- Δημιουργία εκτεταμένου πεδίου στο κέντρο της πόλης που αφαιρούνται στους πεζούς και τα ποδήλατα.
- Ενίσχυση των μέσων μαζικής μεταφοράς.
- Δημιουργία δικτύου πεζοδρόμων και αξόνων ποδηλάτου.

Η Αθήνα είναι μια ευρωπαϊκή πόλη, εργαζομένη στα προβλήματα που δημιουργεί το ΙΧ. Αλλά η ελληνική πολιτισμική σχέση, κοινωνοτήτων χάρων και οι μεγάλοι συντελεστές, όμως. Το να αντιστέκεται το ΙΧ στην Αθήνα είναι σαν να συμβουλεύεις κάποιον με ασθένεια στους πνεύμονες να καπνίζει. Η υποδομή για το ΙΧ σε μία από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Ευρώπης είναι αδύνατο να δημιουργηθεί και το ΙΧ είναι αδύνατο να κινήσει και να σταθμεύσει στους δρόμους της.

Το «ελληνικό δαιμόνιο» βέβαια έχει βρει τη λύση, ώστε το ΙΧ να χροιά. Το βέλτιστο στα πεδία, το βέλτιστο δεξιά και αριστερά σταθμεύει σε οδοστρώματα ελάττωσε 6 μέτρων, ακόμα και στις γωνίες, παρβόλες, συστηματικά και ασύμμετρα τα δικαιώματα των αναπηρών, των πεζών και των ποδηλάτων.

Είναι αδύνατο ότι έχει γίνει προσπάθεια να εφαρμοστεί η επιταχυντική ευρωπαϊκή συντηρητική για την επίλυση των κυκλοφοριακών προβλημάτων και στην Αθήνα. Οι λεωφοροδρόμοι, το τραμ, το Μετρό, η εννοείται των αρχαιολογικών χώρων, οι πεζοδρομικές δρόμοι, η πικνότητα της συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης με τα λεωφορεία έχουν δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ώστε να είναι η μετακίνηση με τα μέσα μαζικής μεταφοράς ανθρώπινη.

Η πολιτεία όμως δεν έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ώστε η κίνηση των πεζών και των ποδηλάτων στις γειτονιές, να έχει

ποιότητα και να είναι ασφαλή. Ακόμα περισσότερο δεν έχει δημιουργήσει ανεξάρτητα δίκτυα γι' αυτούς.

Οι ποδηλατοδρόμοι και γενικότερα η ποδηλατική υποδομή της πόλης δε γίνεται να σχεδιάζονται αποσπασματικά. Σημιακές ποδηλατοδρόμους που πραγματοποιούνται από διάφορους δήμους, παρότι θετικές, αφήνουν να εννοηθεί σε ένα γενικό πλαίσιο για να κλιμακώσουν τις ανάγκες μετακίνησης των ποδηλάτων. Προκαλείται επομένως ανάγκη για ένα πιο συνολικό δίκτυο ποδηλατοδρόμων με υπερτοπικό χαρακτήρα, εντασσόμενο προφανώς σε ένα ευρύτερο δράμα για βελτίωση των συνθηκών ζωής και μετακίνησης στην πόλη. Τα σχεδιάζουμε δίκτυα ποδηλατοδρόμων πρέπει να διασχίζονται από μεγάλους ποδηλατικούς άξονες, που να ενσωματώνουν τις επιμέρους παρεμβάσεις σε ένα ενιαίο σύνολο. Η παρουσία και η προπόση των ποδηλατικών αξόνων μπορεί να βοηθήσει ακόμα περισσότερο το ποδήλατο να λειτουργήσει ως ένα σοβαρό μέσο μετακίνησης, ανταγωνιστικό προς το ΙΧ, και όχι απλά ως μέσο αναγνώρισης ή σημειακής και αποκεντρικής μετακίνησης και χωροθέτησης. Ο σχεδιασμός οφείλει να είναι διαδύναμικός, υπερτοπικός και κεντρικός λειτουργικός και χρήσιμος στον ποδηλάτη.

Η ιδέα αυτή συναντά ισχυρή κριτική. Το ανέγλυφο, η στάθμευση, οι μεγάλες αποστάσεις είναι τα επιχειρήματα όσον αφορούν στην δυνατότητα η Αθήνα να δώσει στους ποδηλάτες την αναγκαία υποδομή, το συντονισματικό τους δικαίωμα για ισότιμη δυνατότητα μετακίνησης στην πόλη.

Η αντιμετώπιση αυτή μας συσπειρώνει και έδωσε το αποτέλεσμα που ακολουθεί. Είδικα και χρήστες συναντηθήκαμε και διαπιστώσαμε ότι στην Αθήνα παρὰ σε δημοκρατίες ποδηλατικοί άξονες. Λέσουμε η σχετική ευαισθητοποίηση του κόσμου και η πολιτική βολή. Διαπιστώσαμε ότι ισχύουν γ' αντίθετα από αυτά που υποστηρίζουν όσοι ισχυρίζονται ότι η χρήση του ποδηλάτου στην Αθήνα είναι οσοπία:

- ✓ Υπάρχουν μεγάλες υπερτοπικές διαδρομές που έχουν σταθερή κλίση και δεν είναι κουραστικές για τους ποδηλάτες. Μεταξύ αυτών είναι τα αναμενόμενα ρέματα και οι ροές των σύγχρονων.
- ✓ Υπάρχουν πόλοι στην Αθήνα που αξίζει να τους διασχίζεις με το ποδήλατο. Η Αθήνα είναι μία ανθρώπινη πόλη με ζωντανά κέντρα, με όμορφες γειτονιές, με ελπίδες, αλλά σημαντικούς χώρους με φυσική βλάστηση.
- ✓ Η Αθήνα σε σχέση με άλλες μεγαλουπόλεις δεν είναι εκτεταμένη. Σε διάστημα 30 λεπτών μπορείς να μετακινηθείς με ποδήλατο (αν υπάρχει ένα δίκτυο που εξασφαλίζει άνεση, ασφάλεια και ταχύτητα) από το κέντρο στη θάλασσα, από τα γύρω προάστια στο κέντρο. Η μετακίνηση με ποδήλατο είναι ταχύτερη από αυτή με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, αρκετές φορές μάλιστα πιο γρήγορη από ότι με το ΙΧ.